cta foꝛinſecus: ⁊ interi⁹ ſecuꝫ ꝓ ſuo modulo
formādi regulā trahēs: quā de intima poten
tia ſui creatoꝛis accepit. Sꝫ q̄ꝫta ſit vis aīe ad
afficiēdā atq̧ mutandā materiā coꝛpalē: cuꝫ
tñ creatrix coꝛpis dici nō poſſit: q2 oīs cā mu
tabilis ſenſibiliſq̧ ſubē: oīſq̧ modus ⁊ nūer⁹
⁊ pond⁹ eius vñ efficit̄ vt ⁊ ſit: ⁊ natura ita vl̄
ita ſit: ab intelligibili ⁊ incōmutabili vita q̄ ſu
per oīa ē: exiſtit: ⁊ ꝑuenit vſq̧ ad extrema at
q̧ terrena: mult⁹ ſmo ē: nec nūc neceſſarius
Uerꝫ ꝓpterea factū iacob de pecoꝛib⁹ cōme
moꝛandū arbitrat⁹ ſum: vt intelligeret̄ ſi hō
q̄ vgas illas ſic poſuit: dici nō pōt creatoꝛ co
loꝝ i agni ⁊ hedis: nec iſpe matꝫ aīe q̄ ꝯceptā
ꝑ oculos coꝛpis phantaſiā varietatis ſemib⁹
carne ꝯceptis: q̄ꝫtū natura paſſa ē: aſpſerūt:
multo min⁹ dici poſſe ranaꝝ ſpentiūq̧ crea-
Exod. 8 toꝛes angelos malos: ꝑ quos magi pharao-
nis tunc illa fecerūt.

De cauſis oꝛiginalib⁹ creaturaꝝ coꝛpaliū quas mūdo creatoꝛ inſeruit. Ca. IX

Aliud ē eīm exiſtimo ac ſūmo cauſaꝝ
a cardine cōdere atq̧ adminiſtrare cre-
aturā: qd̄ q̄ facit: ſol⁹ creatoꝛ ē deus.
Aliud aūt ꝓ diſtributis ab illo virib⁹ ⁊ facul-
tatibus aliquā opationē foꝛinſec⁹ admouere
vt tūc vel tūc: ſic vel ſic: exeat qd̄ creat̄. Iſta
q̄ppe oꝛiginalit̄ ac p̄moꝛdialiter in q̄dā textu-
ra elementoꝝ cuncta iā creata ſūt: ſ acceptis
oportunitatib⁹ ꝓdeūt. Nā ſicut mr̄es graui
de ſunt fetib⁹: ſic iſpe mūdus grauidus ē cau-
ſis naſcentiū: q̄ in illo non creant̄: niſi ab illa
ſūma eēntia: vbi nec oꝛit̄: nec moꝛit̄ aliquid:
nec incipit eē: nec deſinit. Adhibere aūt foꝛi
ſecus accidētes cauſas: q̄ tametſi nō ſunt na
turales: tñ ſm naturā adhibent̄ vt ea q̄ ſecre
to nature ſinu abdita ꝯtinent̄: erūpāt: et fo-
ris creent̄ quodāmō explicando mēſuras et
nūeros: ⁊ pōdera q̄ in occulto acceperūt ab
Sap. 11 illo: q̄ oīa in mēſura ⁊ nūero ⁊ pōdere diſpo-
ſuit: nō ſolū mali angeli: ſ etiā mali hoīes poſ
ſunt: ſicut exemplo agriculture: ſupra docui.
Sꝫ ne de aīab⁹ q̄ſi diuerſa ratō moueat: quia
hñt ſpm̄ vite cū ſenſu appetēdi: q̄ ſm naturā
ſūt vitādiq̧ ꝯtraria: etiā hoc ē videre: q̄ꝫ mul
ti hoīes nouerīt: ex q̄bus herbis: aut carnib⁹:
aut quaꝝcunq̧ reꝝ q̄buſlibet ſuccis ⁊ humo
rib⁹: vel ita poſitis: vel ita obrutis: vel ita cō
tritis: vel ita cōmixtis: que aīalia naſci ſoleāt
quoꝝ ſe q̄s tā demēs audeat dicere creato-
rē: Quid ḡ mirꝫ ſi queādmodū pt̄ noſſe q̄libꝫ
nequiſſim⁹ hō: vñ illi vel illi vermes muſceq̧
naſcant̄: ita mali angeli ꝓ ſubtilitate ſui ſen-
ſus in occultioꝛib⁹ elementoꝝ ſemibus no-
runt: vñ rane ſpētesq̧ naſcant̄: et hec ꝑ cer-
tas ⁊ notas tpationū opoꝛtunitates occultis
motib⁹ adhibēdo faciūt creari: nō creāt: ſ il-
la hoīes q̄ ſolēt ab hoīb⁹ fieri: nō mirāt̄. Nō
ſi q̄ſq̧ celeritates incremētoꝝ foꝛte miratur
q̧ illa aīantia tā cito facta ſunt: attēdat quē-
admodū ⁊ iſta ꝓ modulo facultatis humane
ab hoīb⁹ ꝓcurent̄. Uñ eīm fit vt eadē coꝛpo-
ra citius vermeſcant eſtate q̄ꝫ hyeme: citi⁹ in
calidioꝛib⁹ q̄ꝫ in frigidioꝛib⁹ locis: Sꝫ h ab ho
mibus tāto difficili⁹ adhibent̄: q̄ꝫto deſūt ſen
ſuū ſubtilitates: ⁊ coꝛpoꝝ mobilitates in mē-
bꝛis terrenis ⁊ pigris. Uñ qualibuſcūq̧ an-
gelis vicinas cauſas ab elemētis ꝯtrahere:
quāto facili⁹ ē: tāto mirabilioꝛes in hmōi ope
rib⁹ eoꝝ exiſtūt celeritates: ſ nō ē creatoꝛ: ni
ſi q̄ p̄ncipalit̄ iſta foꝛmat. Nec quiſq̧ h pōt ni
ſi ille penes quē p̄mit⁹ ſunt oīm q̄ ſunt mēſu- Ibidē
re: nūeri: ⁊ pōdera: ⁊ iſpe ē vnus creatoꝛ de⁹:
ex cui⁹ īeffabili potētatu fit etiā vt qd̄ poſſēt
hi angeli ſi ꝑmitterent̄: ideo nō pñt: q2 non ꝑ-
mittunt̄. Neq̧ .n. occurrit alia rō: cur nō po-
tuerint facere minutiſſimas muſcas qui ra- Exod. 8
nas ſerpēteſq̧ fecerūt: niſi q2 maioꝛ aderat
dñatio ꝓhibendi ꝑ ſpm̄ ſctm̄: qd̄ etiā iſpi magi Ibidē. 7
cōfeſſi ſunt dicētes. Digit⁹ dei ē h. Quid aūt
poſſint ꝑ naturā: nec poſſint ꝑ ꝓhibitionē: et Exod. 8
q̄d ꝑ iſpius nature ſue cōditionē facere non ſi
nant̄: homi explorare difficili ē: imo vo impoſ
ſibile: niſi ꝑ illud donū dei: qd̄ apl's cōmēoꝛat
dicēs: Alij dijudicatio ſpirituū. Nouim⁹ eñi
hoīem poſſe ambulare: ⁊ nequaq̄ h poſſe ſi 1. Cor. 12
nō ꝑmittat̄: volare aūt nō poſſe etiā ſi ꝑmit-
tat̄. Sic ⁊ illi angeli quedā pñt facere: ſi ꝑmit
tant̄ ab angelis potētioꝛib⁹ ex impio dei: que
dā vo nō pñt: nec ſi ab eis ꝑmittant̄: q2 ille nō
ꝑmittit a quo illis ē talis nature modus: qui
etiā ꝑ angelos ſuos ⁊ illa pleꝝq̧ nō ꝑmittit q̄
cōceſſit vt poſſint. Exceptis igit̄ illis: q̄ vſita
tiſſimo trāſcurſu tempoꝝ in reꝝ nature oꝛdi-
ne coꝛpalit̄ fiūt: ſicuti ſunt oꝛtus ſideꝝ occa-
ſuſq̧: generatiōes ⁊ moꝛtes aīaliū: ſeminū ⁊
germinū inūerabiles diuerſitates: nebule ⁊
nubes: niues ⁊ pluuie: fulgura ⁊ tonitrua ful
mina ⁊ grādines: venti ⁊ ignis: frigus ⁊ eſt⁹:
⁊ oīa talia. Exceptis etiā illis q̄ in eodē oꝛdie
rara ſunt: ſicut defect⁹ luminū: ⁊ ſpēs inuſita
te ſideꝝ: ⁊ mōſtra ⁊ terremotus: ⁊ ſilia. Exce
ptis ḡ iſtis oībus quoꝝ q̄dē p̄ma ⁊ ſūma cau
ſa nō ē niſi volūtas dei. Uñ ⁊ in pſalmo: cuꝫ
q̄dā hui⁹ generis eſſent cōmemoꝛata: ignis: Ps. 148
grādo: nix glacies: ſpūs tēpeſtatis: ne q̄s ea
vel foꝛtuitu: vel cauſis tm̄mō coꝛpalibus: vel
etiā ſpiritalib⁹: tñ p̄ter volūtatē dei exiſtenti-

bus agi crederet: continuo ſubiecit: que faci
Ibidẽ unt verbum eius.

De ſignificationib⁹ q̃ ad manifeſtandam voluntatẽ dei: ſiue ꝑ hoĩes: ſiue ꝑ angelos miniſtrantur. Capitulum. X

Ed his vt dicere ceperã exceptis:
alia ſunt illa que q̃uis ex eadẽ mate
ria corꝑali: ad aliq̃d tñ diuinit⁹ an-
nũciandũ nr̃is ſenſib⁹ admouet̃: q̃ ꝓprie mi-
racula ⁊ ſigna dicunt̃: nec in oĩb⁹ que a nob̃
a dño deo annũciant̃: ipſius dei ꝑſona ſuſcipi-
tur. Cũ aũt ſuſcipit̃: aliqñ in angelo demon-
ſtrat̃: aliqñ in ea ſpecie q̃ nõ ẽ qd̓ angelus: q̃̄
uis ꝑ angelũ diſpoſita miſtret̃. Rurſus cũ in
ea ſpecie ſuſcipit̃: que nõ ẽ qd̓ angelus: aliqñ
iã erat ipm̃ corp⁹: ⁊ ad h̓ demõſtrandũ in ali-
quã mutationẽ aſſumit̃: Aliqñ ad hoc exorit̃
⁊ re pacta rurſus aſſumit̃: ſicut etiã cũ hoĩes
annũciãt: Aliqñ ex ſua ꝑſona ṽba dei loquun
tur: ſicuti cum ꝑmittit̃: dixit dñs: aut hec dicit
dñs: aut tale aliq̃d. Aliqñ aũt nihil tale ꝑmit
Pſ.31 tentes: ipſam dei ꝑſonã in ſe ſuſcipiũt: ſicuti ẽ
Intellectũ tibi dabo: ⁊ cõſtituã te in via qua
ingredieris: Sic nõ ſolũ in dictis: verũetiã
in factis dei ꝑſona ſignificãda imponit̃ ꝓphe
3.Reg.11 te: vt eã gerat in miſterio ꝓphetie: ſicut eius
ꝑſonã gerebat q̃ veſtimentũ ſuũ diuiſit ĩ duo
decim ptes: ⁊ ex eis decẽ ſeruo regis ſalomo
nis dedit: regi futuro iſrl̃. Aliqñ etiã res q̃ nõ
erat qd̓ ꝓpha: ⁊ erat iã in terrenis reb⁹ ĩ hu-
Geñ.28 iuſmodi ſignificationẽ aſſumpta ẽ: ſicut ſom-
no viſo euigilãs iacob fecit de lapide: quem
dormiẽs hẽbat ad caput: Aliqñ ad hoc fit ea
Nume.21 dẽ ſpẽs vel aliq̃ꝫtulũ mãſura: ſicut potuit ſer
pens ille ene⁹ exaltat⁹ in heremo: ſicut pñt et
lr̃e. Vel pacto miſterio trãſitura: ſicut panis
ad hoc factus in accipiẽdo ſacramẽto conſu-
mit̃. Sed q꞉ hec hoĩb⁹ nota ſunt: q꞉ ꝑ hoĩes
fiunt: honorẽ tanq̃ religioſa pñt habere: ſtu-
porẽ tanq̃ mira non pñt. Itaq̃ illa q̃ ꝑ ange-
los fiunt: quo difficiliora ⁊ ignotiora: eo mira
biliora ſunt nobis: illis aũt tanq̃ ſue actiões
note atq̃ faciles. Loquit̃ ex ꝑſona dei ange-
lus homini dicẽs. Ego ſum de⁹ abraã: ⁊ deus
Exod.3 iſaac: ⁊ de⁹ iacob: cũ ſcṗtura ꝑdixiſſet. Viſus
eſt ei angel⁹ dñi. Loquit̃ ⁊ hõ ex ꝑſona dñi di
cẽs. Audi ꝑplus meus ⁊ loquar iſrael: ⁊ teſtifi
Pſ.80 cabor tibi de⁹: de⁹ tuus ego ſum. Aſſumpta ẽ
ṽga ad ſignificationẽ: ⁊ in ſerpentẽ angelica
facultate mutata ẽ. Que facultas cũ deſit ho
mini: aſſumpt⁹ ẽ tñ ⁊ ab hoĩe lapis: ad talẽ ali
quã ſignificationẽ. Inter factũ ãgeli: ⁊ factũ
hoĩs: plurimũ diſtat. Illud ⁊ mirandũ ⁊ intel
ligendũ eſt: hoc aũt tantũmõ intelligendũ.

Qd̓ ex vtroq̃ intelligit̃: fortaſſis vnũ ẽ: at il-
la ex q̃bus intelligit̃ diuerſa ſunt: tanq̃ ſi no-
men dñi ⁊ auro ⁊ attramẽto ſcribat̃. Illud eſt
ꝓcioſius: illud vili⁹: qd̓ tñ vtroq̃ ſignificat̃ id Exod.4
ipm̃ ẽ. Et q̃uis idẽ ſignificauerit: ex ṽga moy Geñ.28
ſi ſerpẽs qd̓ lapis iacob: melius tñ aliq̃d lapis Exod.7
iacob q̃̄ ſerpẽtes magoꝝ. Nã ſicut vnctio la-
pidis xp̃m in carne: in qua vnct⁹ ẽ oleo exul- Pſ.44
tatiõis ꝑ ꝑticipib⁹ ſuis: ita ṽga moyſi cõuerſa
in ſerpentẽ ipm̃ xp̃m factũ obedientẽ vſq̃ ad Phil.2
mortẽ crucis: vñ ait. Sicut exaltauit moyſes Joh.3
ſerpentẽ in deſ̃to: ſic oportet exaltari filiũ hoĩs
vt oĩs q̃ credit in ipo: nõ pereat: ſ̃ hẽat vitã
eternã. Sicut intuẽtes illũ ſerpentẽ exaltatũ Nũe.21
in heremo ſerpentũ morſib⁹ nõ peribãt. Ve Roma.6
tus eñi hõ nr̃ fixus ẽ cruci cũ illo: vt euacuet̃
corp⁹ pc̃ti. Per ſerpentẽ eñi intelligit̃ mors:
que facta ẽ a ſerpẽte in ꝑadiſo: mõ locutiõis
ꝑ efficientẽ id qd̓ efficit̃ demonſtrante. Ergo
virga in ſerpentẽ: xp̃s in mortẽ: ⁊ ſ̃pens rur-
ſus in ṽgã: xp̃s in reſurrectionẽ tot⁹ cũ corꝑe
ſuo qd̓ ẽ eccleſia: qd̓ in fine tp̃is erit: quẽ ſ̃pen
tis cauda ſignificat: quã moyſes tenuit vt re
Exod.4 diret in virgam. Serpẽtes aũt magoꝝ tanq̃
mortui ſeculi: niſi credẽtes in xp̃m tanq̃ de-
uorati in corp⁹ eius intrauerint: reſurgere ĩ
illo nõ poterũt. Lapis ḡ iacob vt dixi melius
aliq̃d ſignificauit q̃̄ ſerpẽtes magoꝝ. At eñi
factũ magoꝝ: multo mirabili⁹. Verũ hec ita
nõ ꝑiudicãt rebus intelligẽdis: tanq̃ ſi hoĩs
nomẽ ſcribat̃ auro: ⁊ dei attramẽto. Illas eti
am nubes ⁊ ignes quõ fecerint vel aſſumpſe
rint angeli ad ſignificandũ qd̓ annũciabant
etiã ſi dñs vel ſpũſſctũs illis corꝑalib⁹ formis
oſtendebatur. Quis nouit hoĩm: ſicut infan
tes nõ norũt qd̓ in altari ponit̃: ⁊ pacta pieta
tis celebratiõe cõſumit̃: vnde vl̃ quõ cõficia-
tur: vnde in vſum religionis aſſumat̃: Et ſi
nunq̃ diſcãt expimento vel ſuo vel alioꝝ: et
nunq̃ illã ſpẽm rex videãt: niſi inter celebra-
tionẽ ſacramentoꝝ cũ offert̃ ⁊ dat̃: dicaturq̃
illis auctoritate grauiſſima cui⁹ corp⁹ ⁊ ſan-
guis ſit: nihil aliud credẽt: niſi oĩno in illa ſpe
cie dñm oculis appuiſſe mortaliũ: ⁊ de latere
tali ꝑcuſſo: liquorẽ illum oĩno fluxiſſe. Mihi
aũt oĩno vtile ẽ: vt meminerim viriũ mearũ
fratreſq̃ meos admoneã vt ⁊ ipſi meminerit
ſuaꝝ ne vltra q̃̄ tutũ eſt hũana ꝓgrediat̃ in-
firmitas. Quẽadmodũ eñi hec faciũt ange-
li vel potius de⁹: quẽadmodũ hec faciat ꝑ an
gelos ſuos: ⁊ quãtũ fieri velit etiã ꝑ angelos
malos: ſiue ſinẽdo: ſiue iubẽdo ſiue cogendo
ex occulta ſede altiſſimi imperij ſui: nec ocu-
loꝝ acie penetrare. nec fiducia rõis enucle-